

Brüsszel, 2017.10.31.
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Módosított javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az áruk ~~internetes és egyéb távértékesítésére~~ irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2017) 354 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

2015. december 9-én a Bizottság elfogadta a digitálistartalom-szolgáltatásra irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot¹, valamint az áruk internetes és egyéb távértékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot². E javaslatok célja, hogy a fogyasztók és a vállalkozások javára hozzájáruljanak a gazdasági növekedés ütemének gyorsításához a valódi digitális egységes piac létrehozása és a határon átnyúló kereskedelmet akadályozó legfontosabb, szerződési joggal kapcsolatos akadályok megszüntetése révén.

E módosított javaslattal a Bizottság javaslatot tesz az áruk internetes³ és egyéb távértékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló irányelvjavaslat hatályának a személyes értékesítésre történő kiterjesztésére.

A digitalizálásnak köszönhetően megvalósuló, gyors ütemű kereskedelmi és műszaki változások fényében, a Bizottság eredeti javaslatában arra törekedett, hogy mielőbb elhárítsa a határokon átnyúló kereskedelmet gátoló legfontosabb akadályokat. Ezért kiemelt kérdésként terjesztette elő a kizárólag az áruk internetes és egyéb távértékesítésével foglalkozó javaslatot. A javaslatot kísérő közleményben a Bizottság jelezte, hogy: *„Tekintettel az omnicsatornás forgalmazási modell [...] növekvő jelentőségére, a Bizottság minden szükséges lépést megtesz annak érdekében, hogy az online és offline áruértékesítésre vonatkozó szabályokat összehangolja. Ez biztosítani fogja, hogy a fogyasztók és a vállalkozások [...] koherens jogi keretre hagyatkozassanak.”*⁴ E koherencia biztosítása érdekében a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy biztosítja a társjogalkotók számára a személyes értékesítéssel kapcsolatos azon adatokat, amelyeket a legfontosabb uniós fogyasztóvédelmi jogi irányelvek, többek között a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló 1999/44/EK irányelv⁵ REFIT célravezetőségi vizsgálata keretében gyűjtött. Közleményében a Bizottság még inkább rávilágított arra, hogy e vizsgálat következtetése *„hozzájárulhatnak az online áruértékesítésre vonatkozó javaslat társjogalkotói által elért előrehaladáshoz, például a javaslat hatályának kiterjesztése által”*.⁶ A célravezetőségi vizsgálat keretében a Bizottság által gyűjtött, vonatkozó adatokat 2016. augusztus–szeptember folyamán továbbították a társjogalkotóknak, és ezt követően 2017. májusban közzétették azokat⁷.

Az Európai Parlamentben és a Tanácsban a javaslatról folytatott eszmecsere során a társjogalkotók hangsúlyozták a táv- és a személyes értékesítésre vonatkozó koherens szabályozás szükségességét. Az online és egyéb távértékesítésre vonatkozó javaslat felelős bizottsága, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság (IMCO), és társbizottsága, a Jogi

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 Ezen indokolás alkalmazásában az „internetes értékesítésre” történő bármely hivatkozás „internetes és egyéb távértékesítés”-ként értendő.

4 COM (2015) 633 final, 8. o.

5 Az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól (HL L 171., 1999.7.7., 12. o.).

6 COM (2015) 633 final, 8. o.

7 SWD(2017)209 final. A fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról szóló jelentés, és az azt alátámasztó külső tanulmányok elérhetők az alábbi internetcímen: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7LHq50l9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVIoMFwYYx6y0wJxqAI

Bizottság (JURI) egyaránt olyan módosításokat terjesztett elő, amelyek az eladó és a fogyasztó között megkötött valamennyi értékesítési szerződésre kiterjesztik a javaslat hatályát. Ezzel összefüggésben az IMCO felkérte az Európai Parlament Kutatószolgálatát, hogy e módosítások hatásának felmérése érdekében végezzen előzetes hatásvizsgálatot. Ezt az európai parlamenti hatásvizsgálatot 2017. július 14-én tették közzé, és annak megállapításai alátámasztják a valamennyi értékesítésre kiterjedő koherens szabályozás szükségességét, ami hasznos volna a vállalkozások és a fogyasztók számára egyaránt⁸.

A Bel- és Igazságügyi Tanács 2017. július 7-i nem hivatalos ülésén, valamint a Tanács polgári jogi (szerződési jogi) munkacsoportjában a tagállamok túlnyomó többsége fenntartásait hangoztatta az áruk táv- és személyes értékesítésére vonatkozó eltérő szabályozás következtében kialakuló jogi széttagoltság tekintetében, azt állítva, hogy az áruk értékesítésére vonatkozó szabályoknak az értékesítési csatornától függetlenül azonosaknak kell lenniük. Ennek megfelelően számos tagállam annak a véleményének adott hangot, hogy a Bizottságnak módosított javaslatot kellene előterjesztenie, hogy a hatályt a személyes értékesítésre is kiterjesszék.

E módosított javaslat célja továbbá, hogy – az Európai Tanács következtetéseinek megfelelően – megkönnyítse az időszerű előrehaladást egy olyan területen, amely az egységes piaci stratégiák középpontjában áll: 2016 júniusában az Európai Tanács azt szorgalmazta, hogy „2018-ig fejeződjön be (...) az egységes piac[i] (...) különféle (...) stratégiák kialakítása”.⁹ Emellett 2017 júniusában az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy „az Uniónak és tagállamainak még további erőfeszítéseket kell tenniük az egységes piacra (...) vonatkozóan a 2016. júniusi következtetésekből kitűzött nagyívű célok elérése érdekében. (...) A Tanács az Európai Tanács 2018 júniusában tartandó ülése alkalmával egy minden szempontra kiterjedő jelentést fog benyújtani az egységes piac elmélyítése, valamint az egységes piaci jogszabályok végrehajtása és érvényesítése terén elért előrehaladásról.”¹⁰

E módosított javaslat előterjesztésével, amely a személyes értékesítésre is kiterjeszti az eredeti javaslatának hatályát, a Bizottság az intézményközi egyeztetések fenti fejleményeire reagál, és a módosított javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumban¹¹ részletesen ismertetett módon figyelembe veszi a célravezetőségi vizsgálat¹², valamint az Európai Parlament Kutatószolgálatát által végzett hatásvizsgálat megállapításait.

• **A javaslat indokai és céljai**

Az eredeti javaslat hatásvizsgálata ismertette, hogy a fogyasztók és a vállalkozások milyen problémákkal néznek szembe a nemzeti szerződési jogok eltérései következtében. A fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelv minimális harmonizációs megközelítése nem ösztönzi a fogyasztókat arra, hogy más uniós országokból vásároljanak, sem pedig a vállalkozásokat arra, hogy más uniós országokba értékesítsenek¹³. Ez megakadályozza, hogy a fogyasztók és a vállalkozások maradéktalanul kihasználják a belső piac lehetőségeit. A célravezetőségi vizsgálat értékelése megerősítette,

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_hu.pdf

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_hu.pdf.

11 SWD (2017)354 final, Az áruk értékesítésére irányuló szerződésekre vonatkozó, teljes mértékben harmonizált szabályok hatásai.

12 SWD(2017)209 final, Jelentés a fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról.

13 SWD(2017)209 final, Jelentés a fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról, 78. o.

hogyan e területen meg kell tartani a táv- és a személyes értékesítésre egyaránt vonatkozó következetes szabályokat¹⁴.

Jóllehet a bizottsági javaslat elfogadása óta növekedett a fogyasztói bizalom az interneten keresztül történő külföldi vásárlás iránt – ami a fogyasztási cikk határon átnyúló kereskedelmének zömét alkotja –, annak mértéke továbbra is alacsonyabb a belföldi vásárlás iránti bizalomnál¹⁵. A határokon átnyúló elektronikus kereskedelem tekintetében az az egyik legfontosabb fogyasztói aggály, hogy bizonytalan a fogyasztók alapvető szerződéses jogainak érvényesülése¹⁶. Továbbá a megnövekedett fogyasztói bizalom nem mutatkozott meg a határon átnyúló vásárlások hasonlóan erőteljes növekedésében¹⁷.

A határon túli értékesítés iránti vállalkozói bizalom továbbra sem javul. A legutóbbi, egész Unióra kiterjedő felmérés (2016) szerint az uniós kiskereskedők 58 %-a nyilatkozott úgy, hogy bízik az online értékesítésben; csupán 28 % bízik azonban a más uniós országokban történő online értékesítésben, 30 % viszont arról számol be, hogy csak a saját országa fogyasztóinak történő értékesítésben bízik meg¹⁸. Ezek az új adatok megerősítették az eltérő nemzeti szerződési jogok szerepét – mint a határon átnyúló értékesítést akadályozó egyik fő tényezőt –, amire az eredeti javaslatot kísérő hatásvizsgálat is rávilágított: a jelenleg online értékesítést végző kiskereskedők által folytatott határon átnyúló kereskedelem előtt álló négy legfontosabb akadály közül kettő a nemzeti szerződési jog különbségeivel (38,1 %) és a nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok különbségeivel (37,4 %) kapcsolatos¹⁹. Ezek az aggályok tükröződnek abban, hogy a kiskereskedők változatlanul alacsony szinten folytatnak határokon átnyúló elektronikus kereskedelmi tevékenységet²⁰.

A nemzeti fogyasztói szerződési jogok eltérései a külföldi személyes értékesítésben részt vevő vállalkozásokat és fogyasztókat is érinti: Az uniós fogyasztói és marketing jog célravezetőségi vizsgálata keretében végzett elemzés azt mutatja, hogy a személyesen értékesítő kiskereskedők 42 %-a és a távértékesítési csatornákat használó kiskereskedők 46 %-a véli úgy, hogy a különféle fogyasztóvédelmi és szerződési jogi szabályokkal kapcsolatos megfelelési költségek fontos akadályt képeznek határon átnyúló értékesítéseik előtt²¹. A közelmúltbeli REFIT célravezetőségi vizsgálat adatai azt jelzik, hogy a fogyasztók 72 %-a fontos vagy nagyon fontos tényezőnek tartja a hibás termékekkel kapcsolatos fogyasztói jogok eltéréseit annak mérlegelésekor, hogy vásárol-e személyesen egy másik uniós országban²².

Ezért az eredeti javaslatnak az volt a célja, hogy felszámolja a határokon átnyúló kereskedelmet gátló, szerződési joggal kapcsolatos legfontosabb akadályokat annak érdekében, hogy megszüntesse azokat a problémákat, amellyel a vállalkozásoknak és a fogyasztóknak a bonyolult jogi keret miatt kell szembenézniük, és azokat a költségeket, amelyek a szerződési jog eltéréseiből adódóan merülnek fel a vállalkozásoknál.

14 SWD(2017)209 final, Jelentés a fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról, 62–65. o.

15 A fogyasztók 72,4 %-a bízik a belföldi vásárlásban, a külföldi vásárlásban pedig 57,8 % bízik meg. Fogyasztói körülmények eredménytáblája – 2017. évi kiadás, elérhető az alábbi internetcímen: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

16 Az Európai Bizottság megbízásából 2015-ben készített fogyasztói felmérés a digitális egységes piac legjelentősebb tagállamközi akadályainak és a leginkább érintett területeknek a meghatározásáról.

17 Fogyasztói körülmények eredménytáblája – 2017. évi kiadás.

18 A kiskereskedők viszonyulása a határon átnyúló kereskedelemhez és a fogyasztóvédelemhez 2016, 120. o.

19 A kiskereskedők viszonyulása a határon átnyúló kereskedelemhez és a fogyasztóvédelemhez 2016, 123. o. Ezeket az akadályokat tartották a legfontosabbnak, közvetlenül „a határokon átnyúló értékesítések esetében a csalás és a nemfizetés magasabb kockázata” (39,7 %) és „a nemzeti adószabályozások közötti különbségek” (39,6 %) után.

20 A kiskereskedők viszonyulása a határon átnyúló kereskedelemhez és a fogyasztóvédelemhez 2016, 105. o.

21 SWD(2017)209 final, Jelentés a fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról, 100-101. o.

22 SWD(2017)209 final, Jelentés a fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról, 100. o.

Az összes értékesítésre vonatkozó, mostani módosított javaslat azonos célkitűzésekre irányul, és még inkább elősegíti azokat, mivel a külföldön személyes értékesítést végző vagy azt mérlegelő kereskedőket szintén érintik az eltérő nemzeti szerződési jogi szabályokból eredő bizonytalanságok és költségek, ennek következtében pedig kevesebb határon átnyúló értékesítésre kerül sor, valamint kisebb választék és kevésbé versenyképes árak állnak a fogyasztók rendelkezésére. Ezenfelül e módosított javaslat elkerüli a tagállamokban táv- és személyes értékesítést egyaránt végző kereskedőket érintő azon negatív hatásokat, amelyek a különböző értékesítési csatornákra vonatkozó különféle nemzeti szerződési jogi szabályozásokból erednek. Ennélfogva a javaslat figyelembe veszi a omniccsatornás értékesítés növekedésének tendenciáját, és a fogyasztók és a vállalkozások érdekében reagál a piaci fejleményekre.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ennek a módosított javaslatnak a legfontosabb lényegi rendelkezései a kötelező nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok azon fő eltéréseit érintik, amelyek a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelv harmonizációs minimumszabályainak tagállami végrehajtásából származnak. Ezek a nemzeti szabályok azon főbb eltérései, amelyek a kereskedők azon döntéseit befolyásolják, hogy más tagállamban értékesítsenek-e árukat, és ha igen, akkor milyen mértékben. A javaslat a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, hatályon kívül helyezni javasolt irányelv szabályait veszi alapul, ugyanakkor az áruk megfelelőségi feltételeinek, a fogyasztók rendelkezésére álló jogorvoslatok sorrendjének, és e jogorvoslatok gyakorlására vonatkozó módozatok teljes körű harmonizációját írja elő.

A javaslat kiegészíti a meglévő horizontális fogyasztóvédelmi jogszabályokat, különösen a fogyasztók jogairól szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet²³. A két eszköz nem átfedi, hanem kiegészíti egymást, mivel a 2011/83/EU irányelv főként a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra, a távollévők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződésektől való elállási jogra vonatkozó rendelkezéseket, valamint az áruk szállításával és a kárveszély átszállásával kapcsolatos szabályokat tartalmaz, míg az áruk értékesítésére vonatkozó szerződésekről szóló javaslat az áruk szerződésszerűségére, a hiba esetén a fogyasztók rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekre, valamint e jogorvoslatok gyakorlásának módozataira vonatkozó szabályokat állapít meg. A javaslat továbbá összhangban áll az uniós fogyasztói és marketing jog célravezetőségi vizsgálatának eredményével²⁴.

A javaslatot ágazatspecifikus uniós szabályozás egészíti ki, például a környezettudatos tervezésről²⁵ vagy az energiafogyasztási címkézéssel²⁶ szóló jogszabályok, és azok végrehajtási aktusai és felhatalmazáson alapuló jogi aktusai, amelyek termékspecifikus tartóssági követelményeket vezetnek be.

23 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

24 SWD(2017)209 final, Jelentés a fogyasztói és marketing jogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról.

25 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

26 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/30/EU irányelve (2010. május 19.) az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről (HL L 153., 2010.6.18. 1. o.).

Végezetül a javaslat összeegyeztethető a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁷, valamint a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (Róma I.)²⁸, amelyek előírják az illetékes joghatóság és az alkalmazandó jog meghatározására vonatkozó szabályokat.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat azokat az intézkedéseket érinti, amelyekre a Bizottság az európai polgárokat és vállalkozásokat szolgáló elektronikus kereskedelem ösztönzésének átfogó módszeréről szóló közleményében²⁹ tett javaslatot. Ezen intézkedések mindegyike jelentősen hozzájárul a határon átnyúló európai elektronikus kereskedelemhez, és azok kombinációja kiegészítő és szükséges elemekből álló csomagot alkot, amelynek az a célja, hogy teljes mértékben valóra váltsa a megnövekedett határon átnyúló elektronikus kereskedelem előnyeit. Mindenekelőtt a legfontosabb nemzeti szerződési jogi rendelkezések teljes körű harmonizációja révén elő kell segíteni a területi alapú tartalomkorlátozásról szóló rendeletjavaslat végrehajtását³⁰, ugyanis az megszünteti majd annak egyik fő okát, hogy a vállalkozások területi alapú tartalomkorlátozást alkalmaznak.

A módosított javaslat összhangban áll a digitális tartalomszolgáltatásról szóló irányelvjavaslattal. Mindkét javaslat fontos hozzájárulást jelent a digitális egységes piacon rejlő potenciál felszabadításához, és a módosított javaslattal együtt rendkívül fontos részét alkotják ennek a csomagnak, mivel az áruk értékesítése a teljes határon átnyúló kereskedelem több mint 80 %-át teszi ki³¹.

A digitális egységes piaci stratégia végrehajtásának félidős értékeléséről szóló közleményben³² a Bizottság sürgette, hogy az Európai Parlament és a Tanács kellő időben fogadja el az összes javasolt intézkedést, mivel gyorsan meg kell szüntetni a fennmaradó akadályokat, és meg kell valósítani a működő digitális egységes piacot.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E módosított javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke, legfontosabb célkitűzése pedig a belső piac létrehozásának és működésének javítása.

Amint az 1. szakaszban kifejtésre került, a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelv minimális harmonizációs jellegének következtében eltérések alakultak ki a szerződési jogi szabályokban, ami az említett

27 HL L 351., 2012.12.20., 1. o.

28 HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

29 COM(2016)320 final, A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának Az európai polgárokat és vállalkozásokat szolgáló elektronikus kereskedelem ösztönzésének átfogó módszere.

30 COM(2016)289 final, Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a területi alapú tartalomkorlátozás, illetve a vevő állampolgársága, a belső piacon belüli lakóhelye vagy székhelye alapján történő egyéb megkülönböztetés elleni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról.

31 A digitális szerződésekre vonatkozó javaslatokat kísérő hatásvizsgálat, SWD (2015) 274 final, 5. o.

32 COM(2017)228 final, A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának A digitális egységes piaci stratégia végrehajtásának félidős értékelése – Összekapcsolt digitális egységes piac mindenki számára.

irányelvben megállapított minimumszabályokon túllépő, kötelező nemzeti szabályokból ered³³. Ezek a különbségek akadályokat teremtenek a határon átnyúló kereskedelem előtt, és így közvetlen hatást gyakorolnak a belső piac létrehozására és működésére, és korlátozzák a versenyt. A javaslat kiküszöböli az alapvető szabadságok gyakorlása előtt álló olyan akadályokat, amelyek ezekből az eltérésekből származnak, különös tekintettel a tagállamközi ügyletek során felmerülő ügyleti többletköltségekre, valamint a fogyasztóknak a jogaikkal kapcsolatos bizalom hiányára a más uniós országban történő vásárlásaik során. Mindezek a tényezők közvetlen hatást gyakorolnak a belső piac létrehozására és működésére, és korlátozzák a versenyt, továbbá azt mutatják, hogy a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelv minimális harmonizációs jelleg nem volt elegendő az áruk Unión belüli határon átnyúló fogyasztói értékesítésével kapcsolatos belső piaci kérdések megoldásához.

Az, hogy hatályon kívül helyezzük az említett irányelv által megvalósított jelenlegi minimális harmonizációt, és bővített hatáskörű, teljes harmonizációs irányelvvel váltjuk fel azt, elő fogja segíteni a belső piac működését alátámasztó koherens jogi keret kialakítását. A javaslat összességében véve magas, uniós szintű fogyasztóvédelmet biztosít oly módon, hogy teljes körűen harmonizált kötelező szabályokat ír elő, amelyek fenntartják és számos esetben növelik azt a védelmi szintet, amelyet jelenleg a fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló irányelv a fogyasztók számára biztosít.

- **Szubszidiaritás**

A módosított javaslat megfelel az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének.

A fogyasztói szerződési jogi akadályok megszüntetésének, és ennek révén a vállalkozások és a fogyasztók számára egyaránt előnyöket kínáló belső piac előmozdításának célkitűzését a tagállamok nem képesek megfelelően megvalósítani. A fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló irányelvnek az áruk értékesítésére vonatkozó szabályai minimális harmonizációs jelleget írnak elő, így lehetővé teszik, hogy azokat a tagállamok különbözőképpen hajtsák végre. Ez eltérő nemzeti szabályokhoz vezet, és ennek következtében tranzakciós költségeket okoz a határon átnyúló értékesítés tekintetében. Ennek a problémának a megoldásával a belső piac megvalósításához csak olyan uniós szintű összehangolt beavatkozás járulhat hozzá, amelynek célja a az európai uniós fogyasztóvédelmi jogszabályokkal kapcsolatos nemzeti megközelítésekben rejlő eltérések teljes körű harmonizáció útján történő megszüntetése.

Egy uniós szintű kezdeményezés garantálni fogja a fogyasztói szerződési jog következetes fejlődését, ugyanakkor biztosítani fogja, hogy az Unió valamennyi fogyasztója ugyanolyan magas szintű fogyasztóvédelemben részesüljön. Jobbiztonságot fog teremteni a termékeiket más tagállamokban értékesíteni szándékozó vállalkozások számára. Ilyen eredmény csak uniós szintű fellépéssel érhető el. A javaslat teljes mértékben harmonizálni fog egyes alapvető fogyasztói jogorvoslatokat és azok gyakorlásának feltételeit. Ezáltal egységes szabályrendszert teremt, amely Európai Unió-szerte ugyanazt a magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítja a fogyasztók számára, akár belföldi, akár határon túli, akár távértékesítésről, akár személyes értékesítésről legyen is szó, a kereskedők pedig minden tagállam fogyasztói számára ugyanazon szerződési feltételek mellett értékesíthetnek. A

33 Ez az információ főként a 2011/83/EU irányelv 32. és 33. cikkében előírt, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésével kapcsolatosan a tagállamok által a Bizottságnak küldött értesítésekből származik; az értesítések teljes szövegét lásd a következő oldalon: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

javaslat tehát jelentősen csökkentené a kereskedők megfelelési költségeit, miközben fenntartaná a fogyasztóvédelem összességében véve magas uniós szintjét, valamint a megfelelőbb áruválaszték és az alacsonyabb árak révén fokozná a fogyasztók jólétét.

Amint az Európai Parlament által megrendelt hatásvizsgálatban is kiemelték, az uniós szintű intézkedés, különösen a személyes értékesítésre is kiterjedő intézkedés hatékonyabb lenne a nemzeti szintű intézkedésnél. Az áruk internetes és egyéb távértékesítésére vonatkozó javaslattal kapcsolatban a nemzeti parlamentektől kapott valamennyi vélemény ellenezte az áruk távértékesítésére és személyes értékesítésére vonatkozó, eltérő szabályozás esetleges létrehozását³⁴.

A teljes körű harmonizációra irányuló megközelítés az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok területén már sikeresnek bizonyult, különösen a 2011/83/EU irányelvben foglalt szabályok révén, amelyek egységes fogyasztói jogokat biztosítanak az Európai Unió valamennyi fogyasztója részére, és amelyeket egységes módon kell értelmezni és végrehajtani minden tagállamban.

A javaslat következetes jogalapot fog biztosítani a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló rendeleten³⁵ alapuló, összehangolt jogérvényesítési intézkedésekhez, továbbá a javasolt egységes, teljes mértékben harmonizált szabályok nagymértékben megkönnyítik a jogérvényesítési intézkedéseket. Így az uniós fogyasztók érdekében szigorúbbá válik az uniós jogszabályok végrehajtása. Ilyen eredmény csak uniós szintű fellépéssel érhető el.

- **Arányosság**

A módosított javaslat megfelel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 5. cikkében foglalt arányosság elvének, mivel nem lép túl a célkitűzések megvalósításához szükséges mértéken.

A javaslat nem harmonizálja az áruk értékesítésére irányuló szerződések valamennyi vonatkozását. Kizárólag azoknak az alapvető, célzott, kötelezően biztosítandó uniós fogyasztói szerződéses jogoknak a további harmonizálására összpontosít, amelyek elengedhetetlenek a tagállamközi ügyletekben, az érdekelt felek szerint a kereskedelem akadályát képezik, és szükségesek ahhoz, hogy megalapozzák a fogyasztók bizalmát. Ezenfelül a rendelet helyett az irányelv mint jogi forma választása azt fogja eredményezni, hogy kisebb mértékben avatkozik a nemzeti jogszabályokba (lásd alább „A jogi aktus típusának megválasztása” címsor alatt).

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az irányelv választása meghagyja a tagállamoknak azt a szabadságot, hogy a végrehajtást a nemzeti jogukhoz igazítsák, ugyanakkor olyan egyszerű és korszerű szabályokat fog biztosítani, amelyek felszámolják a szerződési jogi akadályokat és egyenlő versenyfeltételeket teremtenek a vállalkozások számára, egyidejűleg pedig biztosítják, hogy a fogyasztók Unió-szerte magas szintű fogyasztóvédelemben részesüljenek.

34 DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT és RO nemzeti parlamentjei nyújtottak be véleményt. A véleményekért lásd a következő honlapot: http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_hu.htm.

35 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről (HL L 364., 2004.12.9., 1. o.).

Egy rendelet az irányelvnel jóval részletesebb és átfogóbb szabályrendszert tenne szükségessé ahhoz, hogy a joghatásai közvetlenül alkalmazandóak lehessenek. Ez a nemzeti jogszabályokba jóval nagyobb mértékű beavatkozást jelentene.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A konzultációs folyamat

Az eredeti javaslatot széles körű konzultációs folyamat előzte meg, amely nyilvános és célzott konzultációk ötvözetén alapult. A Bizottság – azáltal, hogy valamennyi érdekelt fél (vállalkozások, fogyasztók, nemzeti hatóságok, jogászok és felsőoktatási szakemberek) számára lehetőséget biztosított a véleménynyilvánításra – sokrétű és kiegyensúlyozott álláspontokat kért ki³⁶. E konzultációk megállapítása megtalálható a COM(2015)635 final dokumentumban.

Az eredeti javaslat elfogadását követően a Bizottság a célravezetőségi vizsgálat során további konzultációt folytatott az érintett felekkel, amely kiterjedt a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelvre is, és figyelembe vette az áruk internetes és egyéb távértékesítésére vonatkozó javaslattal kapcsolatban kifejtett véleményeket. Az érdekelt felek bevonása felölelte a 2016. májustól szeptemberig tartó nyilvános internetes konzultációt, az előkészítő és támogató tanulmányokkal összefüggésben 2016. április és 2017. január között a külső vállalkozók által végzett több célzott konzultációs tevékenységet, valamint a főbb európai és nemzeti fogyasztói és vállalkozói szervezetekből álló, témával foglalkozó szakértői csoporton belüli megbeszéléseket. E konzultációk megállapításai megtalálhatóak a SWD(2017)209 final dokumentumban, valamint a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelv szerinti minimális harmonizáció költségeiről és hasznairól, továbbá a különböző értékesítési csatornákra vonatkozó uniós szabályok harmonizálásáról és összehangolásáról szóló, releváns alátámasztó tanulmányban³⁷.

Az érdekelt felek többször hangsúlyozták, hogy fenn kell tartani a koherenciát a távértékesítésre és a személyes értékesítésre vonatkozó fogyasztói szerződési jogi szabályok között. A digitális szerződésekre vonatkozó javaslatok elfogadását megelőző nyilvános konzultáció során a részt vevő tagállamok, vállalkozói szövetségek és fogyasztói szervezetek óvtak az áruk táv- és személyes értékesítésére vonatkozó szabályok esetleges eltérésének negatív hatásaitól. A célravezetőségi vizsgálatot alátámasztó, említett tanulmány³⁸ szintén megerősítette, hogy a nemzeti hatóságok, vállalkozói szövetségek és fogyasztói szervezetek egyaránt határozottan támogatják a fogyasztói személyes és távértékesítésre vonatkozó egységes szabályrendszer fenntartását. Az említettek úgy vélik, hogy ez javítaná az átláthatóságot, csökkentené a bonyolultságot, és könnyebben érthetővé tenné a rendszert a fogyasztók és a kereskedők számára. Ez megkönnyítené továbbá a határokon túli vásárlást és értékesítést, erősítené a versenyt, csökkentené a kereskedők megfelelési költségeit és a fogyasztói árakat.

36 A konzultációkkal kapcsolatos további információkért lásd a következő honlapot : http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332

38 Tanulmány a fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló 1999/44/EK irányelv szerinti minimális harmonizáció költségeiről és hasznairól, továbbá a különböző értékesítési csatornákra vonatkozó uniós szabályok harmonizálásáról és összehangolásáról, 44. o.

- **Hatásvizsgálat**

Az eredeti javaslatához hatásvizsgálatot végeztek, továbbá az eredeti javaslattal együtt közzétették a hatásvizsgálatról készült jelentést és az összefoglalót³⁹.

A módosított javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumban a Bizottság kiegészítette ezt a hatásvizsgálatot a célravezetőségi vizsgálat keretében összegyűjtött megállapítások és adatok elemzésével, valamint szem előtt tartotta az Európai Parlament Kutatószolgálatával által készített hatásvizsgálatot⁴⁰. Ezen túlmenően a Bizottság figyelembe vette a fogyasztói körülmények eredménytáblájának 2017. évi kiadásában közzétett legfrissebb adatokat, amelyek az összes uniós országban folytatott, célzott és reprezentatív fogyasztói és kiskereskedői felmérésen alapulnak⁴¹. A bizottsági szolgálati munkadokumentum átfogó áttekintést ad arról, hogy az áruk értékesítésére irányuló szerződésekre vonatkozó, teljes mértékben harmonizált szabályok milyen hatást gyakoroltak a vállalkozásokra, a fogyasztókra, és végső soron a tagállamokra, valamint az uniós digitális és belső piacra.

A Bizottság elemzése azt mutatja, hogy a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelvet végrehajtó, különböző nemzeti szabályokból származó problémák egyaránt érintik a távértékesítést és a személyes értékesítést. A célravezetőségi vizsgálat – amely 2017. május 2-án kedvező véleményt kapott a Szabályozói Ellenőrzési Testülettől –⁴² megerősíti az áruk távértékesítésére vonatkozó javaslatban tett bizottsági szakpolitikai választásokat, valamint azt hangsúlyozza, hogy a távértékesítésre és a személyes értékesítésre vonatkozó jogi szabályok konzisztenciája összességében véve kedvező hatást gyakorolna a fogyasztókra és a vállalkozásokra az egységes piacon⁴³.

- **Alapjogok**

A módosított javaslat kedvező hatással lesz több, az Európai Unió Alapjogi Chartája – különösen a fogyasztóvédelemről szóló 38. cikke és a vállalkozás szabadságáról szóló 16. cikke – által védett jogra.

Az áruk táv- és személyes értékesítésére vonatkozó, teljes körűen harmonizált szabályok – az Európai Unió Alapjogi Chartája 38. cikkének megfelelően – teljes körűen harmonizált, magas szintű fogyasztóvédelemről gondoskodnak az Unió egész területén azáltal, hogy egyértelmű és konkrét jogokat biztosítanak a fogyasztóknak, amennyiben belföldön vagy más tagállamokból interneten vásárolnak árukat. E szabályok felváltják az árukra vonatkozó meglévő nemzeti szabályokat, ami néhány tagállamban egy-két területen csökkentheti a fogyasztóvédelem szintjét, ezt ellensúlyozza ugyanakkor, hogy a más kérdésekben pedig erősödik a fogyasztóvédelem a hatályos nemzeti jogszabályokhoz képest.

39 A hatásvizsgálatról készült jelentés és az összefoglaló megtalálható a következő internetcímen: http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm

40 SWD (2017)354 final, Az áruk értékesítésére irányuló szerződésekre vonatkozó, teljes mértékben harmonizált szabályok hatásai.

41 Fogyasztói körülmények eredménytáblája, 2017. évi kiadás.

42 2016/JUST/023, elérhető az alábbi internetcímen: https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

43 A fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló irányelv szerinti minimális harmonizáció költségeiről és hasznairól, továbbá a különböző értékesítési csatornákra vonatkozó uniós szabályok harmonizálásáról és összehangolásáról szóló tanulmány összefoglalója.

Az áruk táv- és személyes értékesítésére vonatkozó, teljes körűen harmonizált szabályok emellett hozzájárulnak a 16. cikkben foglalt célok eléréséhez, mivel a vállalkozások számára könnyebbé válik az Unión belüli értékesítés, és ezáltal növelik üzleti tevékenységük bővítésének lehetőségét.

Végezetül a szerződési jog szerinti egyértelmű jogok segíthetik a (hatékony jogorvoslathoz való jogról szóló) 47. cikk célkitűzését, mivel megkönnyíthetik a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog gyakorlását. Az új szabályoknak egyértelművé kell tenniük a jogviták esetén rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A módosított javaslatnak nem lesz költségvetési vonzata.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **A módosított javaslat konkrét rendelkezéseinek magyarázata**

A módosított javaslat a személyes értékesítésre is kiterjeszti az eredeti javaslat hatályát, ami korábban az internetes és egyéb távértékesítésre korlátozódott. Az eredeti javaslat módosításai a javaslat hatályának bővítéséhez és az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséhez szükséges technikai módosításokból állnak, nevezetesen törlésre kerül „az internetes és egyéb távértékesítésre” történő hivatkozás, az irányelv az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló rendelkezéssel egészül ki, beleértve a módosított javaslat végrehajtási intézkedéseinek hatálya alá tartozó szerződésekkel kapcsolatos időbeli pontosítást, valamint az 1999/44/EK irányelv egyes rendelkezéseinek beemelését, amelyek az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezése következtében szükségessé váltak ezen irányelv teljeskörűségéhez (pl. a „gyártó” fogalom meghatározása). Végezetül számos technikai módosítást vezetünk be a jogi szöveg következetességének és egyértelműségének javítása céljából is.

A módosítások az (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11), (12), (14), (15), (16), (17), (21), (22), (23), (26), (28), (30), (34), (37), (38) és (42) preambulmbekezdést érintik. A korábbi (4) preambulmbekezdés törlésre került, a korábbi (5), (6) és (7) preambulmbekezdés száma (4), (5) és (6) preambulmbekezdésre változott, míg egy új (7) preambulmbekezdés került bevezetésre. A rendelkező rész módosításai az 1., 2., 15. és 19. cikket érintik, emellett új 20. és 21. cikk került bevezetésre. A korábbi 20., 21. és 22. cikk számozása 22., 23. és 24. cikkekre változott.

Módosított javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az áruk internetes és egyéb távértékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁴⁴,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Ahhoz, hogy az Unió megőrizze versenyképességét a világpiacon, javítania kell a belső piac működését és sikeresen kezelnie kell a napjainkban egyre inkább a technológia által vezérelt gazdaság kihívásainak sokaságát. A digitális egységes piaci stratégia⁴⁵ olyan átfogó keretet biztosít, amely megkönnyíti a digitális vonatkozások egységes belső piacba illesztését. A stratégia első pillére oly módon kezeli az Unión belüli kereskedelem szétagulódását, hogy a tagállamközi elektronikus kereskedelem fejlődését gátló valamennyi jelentős akadállyal foglalkozik, amely az áruk vállalkozások és fogyasztók közötti határon átnyúló értékesítésének legfontosabb elemét képezi.
- (2) A valódi digitális egységes belső piac megfelelő működéséhez megvalósításához szükség van az áruk értékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásainak magas szintű fogyasztóvédelmen alapuló harmonizálására.
- (3) Az digitális egységes belső piac fejlődésének egyik motorja az elektronikus kereskedelem. A piac növekedési potenciálja azonban még messze nincs teljesen kihasználva. Az Unió versenyképességének megerősítése és a növekedés serkentése érdekében az Uniónak gyorsan kell cselekednie, és arra kell ösztönöznie a gazdasági szereplőket, hogy a digitális egységes belső piac által kínált lehetőségeket teljes mértékben használják ki. Az digitális egységes belső piactól rejlő lehetőségek csak akkor használhatók ki teljesen, ha minden piaci szereplő zökkenőmentesen hozzá tud férni az áruk internetes határon átnyúló értékesítéséhez, és megbízik többek között az elektronikus kereskedelmi ügyletekben. A szerződési jog azon szabályai, amelyek

44 HL C 264., 2016.7.20., 57. o.

45 COM(2015) 192 final.

alapján a piaci szereplők az ügyleteiket bonyolítják, azok közé a legfontosabb tényezők közé tartoznak, amelyek meghatározzák az olyan üzleti döntéseket, hogy egy vállalkozás kínálja-e árut külföldre ~~az interneten keresztül~~. Ezek a szabályok azt is befolyásolják, hogy a fogyasztók hajlandók-e elfogadni a vásárlás ezen formáját, és bíznak-e abban.

- (4) ~~Noha az Unióban megvalósuló távértékesítések túlnyomó részét az áruk internetes értékesítése képviseli, a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése és valamennyi távértékesítést folytató vállalkozás számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében ennek az irányelvnek minden távértékesítési csatornára vonatkoznia kell, ideértve a telefonon vagy levelezés útján küldött megrendeléseket is.~~
- (54) A szerződést megelőző tájékoztatási kötelezettségekre, az távlevők között kötött szerződésektől való elállási jogra és a szállítási feltételekre vonatkozó szabályok teljes körű harmonizációja ellenére az áruk ~~internetes és egyéb~~ távértékesítésére alkalmazandó uniós szabályok tovább sem egységesek. A szerződések más olyan lényeges elemeire vonatkozóan, mint például a megfelelőségi feltételek, a jogorvoslatok és azoknak a szerződésnek nem megfelelő áru szállítása esetén történő érvényesítése, az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁶ jelenleg minimális harmonizációt ír elő. A tagállamoknak lehetőségük van az uniós előírásokon túlmutató, és még magasabb szintű fogyasztóvédelmet biztosító szabályok bevezetésére. Ezzel a lehetőséggel különböző elemeket illetően és eltérő mértékben éltek, így a fogyasztói szerződési jogra vonatkozó uniós jogszabályokat az 1999/44/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezések ~~az adásvételi szerződések~~ olyan lényegi elemek tekintetében, mint például a jogorvoslatok sorrendjének hiánya vagy megléte, a szavatosság időtartama, a bizonyítási teher megfordulására vonatkozó határidő vagy az eladó hibáról való értesítése, pillanatnyilag jelentősen eltérnek egymástól.
- (65) A meglévő eltérések hátrányosan érinthetik a vállalkozásokat és a fogyasztókat. Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁷ értelmében amennyiben a kereskedő a tevékenységét egy másik tagállam fogyasztói tekintetében fejti ki, úgy a fogyasztók szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam fogyasztói szerződési jogának kötelező szabályait kell figyelembe vennie. Mivel ezek a szabályok tagállamonként eltérnek, a vállalkozásoknál többletköltségek merülhetnek fel. Következésképpen számos vállalkozás inkább csak belföldön folytatja tevékenységét vagy csak egy-két tagállamba exportál. Ez a költségek és a tagállamközi ~~elektronikus~~ kereskedelemmel összefüggő kockázatok minimalizálására irányuló döntés azt eredményezi, hogy elveszik a kereskedelem bővítésének és a méretgazdaságosság kihasználásának lehetősége. Ez különösen a kis- és középvállalkozásokat érinti.
- (76) Noha a fogyasztók az 593/2008/EK rendelet alkalmazásának eredményeként a külföldről történő ~~internetes vásárlásaik vagy más távvásárlásaik~~ során magas szintű fogyasztóvédelemben részesülnek, a széttagolódás kedvezőtlenül befolyásolja a fogyasztók ~~elektronikus kereskedelemben~~ határon átnyúló ügyletekbe vetett bizalmát. A bizalom hiányához számos tényező hozzájárul, azonban a legfontosabb szerződéses jogokkal kapcsolatos bizonytalanság a fogyasztói aggályok között kiemelt helyen szerepel. Ez a bizonytalanság függetlenül attól fennáll, hogy a fogyasztót védik-e a saját országának a fogyasztói szerződésekre vonatkozó kötelező jogi rendelkezései

46 Az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól (HL L 171., 1999.7.7., 12. o.).

47 Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.)

vagy sem abban az esetben, ha az eladó tagállamközi tevékenysége a fogyasztóra irányul, illetve attól, hogy a fogyasztó köt-e olyan eladóval tagállamközi szerződést vagy sem, aki a fogyasztó tagállamában nem folytat kereskedelmi tevékenységet.

- (7) Bár az áruk internetes értékesítése teszi ki az Unión belüli, határon átnyúló értékesítés túlnyomó többségét, a nemzeti szerződési jogok eltérései egyaránt érintik a távértékesítési csatornákat használó kiskereskedőket és a személyes értékesítést végző kiskereskedőket, továbbá megakadályozzák őket abban, hogy kiterjessék tevékenységüket a határokon túlra. A fogyasztók számára árukat értékesítő valamennyi vállalkozás számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében ennek az irányelvnek minden értékesítési csatornára vonatkoznia kell. Az összes értékesítési csatornára vonatkozó egységes szabályok megállapításával ennek az irányelvnek el kell kerülnie az olyan eltéréseket, amelyek aránytalan terheket okoznának az Unión belül egyre nagyobb létszámú omniccsatornás kiskereskedő számára. Az uniós fogyasztói és marketing jog célravezetőségi vizsgálata – amely az 1999/44/EK irányelvet⁴⁸ is lefedte – megerősítette az összes értékesítési csatornára kiterjedő, az értékesítésre és a jótállásra vonatkozó következetes szabályok fenntartásának szükségességét.
- (8) A nemzeti szabályok szétaprózottságából eredő problémák kezelése érdekében a vállalkozások és a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy az áruk ~~internetes és egyéb~~ távértékesítése tekintetében teljes körűen harmonizált, célzott szabályokra támaszkodhassanak. A fogyasztói szerződési jog számos lényegi eleme esetében egységes szabályokra van szükség, mivel a minimális harmonizációra irányuló jelenlegi megközelítés Unió-szerte egyenlőtlenségekhez és kereskedelmi akadályokhoz vezetett. Ezért ennek az irányelvnek hatályon kívül kell helyeznie a minimális harmonizációt előíró 1999/44/EK irányelvet, és az áruk értékesítésére vonatkozó szerződésekkel kapcsolatos, teljeskörűen harmonizált szabályokat kell bevezetnie.
- (9) A teljes körűen harmonizált fogyasztói szerződési jogi szabályok meg fogják könnyíteni a kereskedők számára, hogy termékeiket más tagállamokban is kínálják. A vállalkozások költségei csökkennek, mivel nem kell majd eltérő kötelező fogyasztóvédelmi szabályokhoz alkalmazkodniuk. A stabil szerződési jogi környezet révén a más tagállamokba irányuló távértékesítéseik során nagyobb jogbiztonságot fognak élvezni.
- (10) A kiskereskedők közötti verseny fokozódásának köszönhetően a fogyasztók valószínűleg versenyképesebb árakon szélesebb kínálatból választhatnak. A célzott, teljes körűen harmonizált szabályok eredményeként a fogyasztók magas szintű fogyasztóvédelemben részesülnek és egyéb jóléti előnyökhöz jutnak. Ez növelni fogja a tagállamközi távértékesítések, különösen az ~~internetes~~ kereskedelem iránti bizalmukat. A fogyasztók annak tudatában, hogy Unió-szerte ugyanazokban a

48 Bizottsági szolgálati munkadokumentum(SWD(2017) 208 final), Jelentés a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv”) célravezetőségi vizsgálatáról, A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről, Az Európai Parlament és a Tanács 98/6/EK irányelve (1998. február 16.) a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről, Az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállás egyes vonatkozásairól, Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve (2009. április 23.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról, Az Európai Parlament és a Tanács 2006/114/EK irányelve (2006. december 12.) a megtévesztő és összehasonlító reklámról.

jogokban részesülnek, nagyobb bizalommal fognak más tagállamokban távvásárlással vásárolni.

- (11) Ennek az irányelvnek az áruk ~~internetes és egyéb távértékesítésére~~ alkalmazandó rendelkezései csak azon fő szerződéses elemeket érintik, amelyek a digitális egységes belső piacon tapasztalható, szerződési joggal kapcsolatos akadályok felszámolásához szükségesek. E célból a megfelelésre, a szerződésnek nem megfelelő áru szállítása esetén a fogyasztó rendelkezésére álló jogorvoslatokra és a jogorvoslatok érvényesítésének módozataira vonatkozó szabályokat teljes körűen harmonizálni kell, és a fogyasztóvédelem szintjét az 1999/44/EK irányelvhez képest növelni kell.
- (12) Amennyiben egy adásvételi szerződés áru értékesítéséről és szolgáltatásnyújtásról egyaránt szól, ez az irányelv a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴⁹ foglalt megközelítéssel összhangban csak az áru értékesítéséről szóló részre vonatkozik.
- (13) Ez az irányelv nem vonatkozik a DVD-khez és a CD-khez hasonló árukra, amelyekbe oly módon épül be a digitális tartalom, hogy az áru csak a digitálistartalom-hordozó szerepét tölti be. Vonatkozik viszont az olyan árukba beépített digitális tartalomra, mint a háztartási készülékek vagy a játékok, amelyek esetében a digitális tartalom oly módon van beágyazva, hogy annak funkciói az áru fő funkcióihoz képest másodlagosak és a digitális tartalom az áru szerves részeként működik.
- (14) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok szerződési jogát azokon a területeken, amelyet ez az irányelv nem szabályoz. Emellett az ezen irányelv által szabályozott egyes területeken a tagállamok emellett szabadon ~~hozhatnak~~ állapíthatnak meg szabályokat részletesebb feltételeket az ezen irányelv által nem szabályozott azon vonatkozások tekintetében, ~~amelyekre az ezen irányelv általi teljes körű harmonizáció nem terjed ki:~~ ilyenek például a fogyasztói jogok érvényesítésére vonatkozó határidő, és a kereskedelmi jótállás. Végezetül, és az eladó jogorvoslatához való joga tekintetében a tagállamok szabadon hozhatnak részletesebb szabályokat e jog gyakorlásának feltételeire vonatkozóan.
- (15) ~~Ugyanazon fogalmakra való utalás esetén a~~ Az ezen irányelvben foglalt szabályokat kiegészítik az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint az 1999/44/EK és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglalt szabályokat ~~kal~~ összhangban kell alkalmazni és értelmezni. Míg a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv főként a szerződéskötést megelőző tájékoztatási követelményekre, a távollévők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződésektől való elállási jogra, valamint az áruk szállításával és a kárveszély átszállásával kapcsolatos szabályokra vonatkozó rendelkezéseket állapít meg, ez az irányelv az áruk szerződésszerűségére, a hiba esetén a fogyasztók rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekre, valamint e jogorvoslatok gyakorlásának módozataira vonatkozó szabályokat vezet be.
- (16) A jogi egyértelműség érdekében ennek az irányelvnek meg kell határoznia az adásvételi szerződés fogalmát. Ez ~~ennek~~ a fogalom meghatározásnak elő kell írnia, hogy fenntartja azt a megközelítést, miszerint ezen az irányelv hatálya azokra a szerződésekre is kiterjed, amelyek esetében az árukat – többek között a fogyasztói igények szerint készülő árukat – a szerződéskötést követően állítják elő vagy gyártják le.

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

- (17) Az egyértelműség és az eladók, valamint a fogyasztók jogbiztonsága érdekében ezen ~~az~~ irányelvnek meg kell határoznia a szerződés fogalmát. Ezen a fogalommeghatározásnak valamennyi tagállam közös hagyományát kell követnie azáltal, hogy megállapítja, hogy a szerződés létrejöttének feltétele olyan megállapodás, amelynek célja kötelezettségek létrehozása vagy más joghatások kiváltása.
- (18) A jogbiztonság követelménye és a jogszabályok megfelelő rugalmassága közötti egyensúly megteremtése érdekében a bármely személytől vagy személy általi elvárhatóságra való hivatkozás alatt az észszerű elvárhatóságra való hivatkozás értendő. Az észszerűséget objektíven, a szerződés jellegére és céljára, az eset körülményeire, valamint az érintett felek irányadó szokásaira és gyakorlataira tekintettel kell felmérni. Különösen a javítás és a csere elvégzésére vonatkozó észszerű határidőt kell objektíven felmérni, figyelembe véve az áru és a hiba jellegét.
- (19) Ahhoz, hogy egyértelműen meg lehessen állapítani, hogy a fogyasztó mit várhat el az árutól és az eladó felelőssége mire terjedjen ki, amennyiben nem az elvárásnak megfelelően teljesít, a szerződésszerűség megállapítására vonatkozó szabályok teljes körű harmonizációja alapvető fontosságú. A szubjektív és objektív feltételek együttes alkalmazása az adásvételi szerződésben szereplő mindkét fél jogos érdekét védi. A szerződésszerűséget nemcsak a szerződésben foglalt követelmények – többek között a szerződés szerves részét képező, a szerződést megelőző tájékoztatási kötelezettségek – figyelembevételével kell megállapítani, hanem az olyan objektív követelmények alapján is, amelyek az áruk esetében általában elvárható normákat jelentik, különösen az adott célnak való megfelelés, a csomagolás, az üzembe helyezési utasítások, valamint a szokásos minőség és a teljesítmény tekintetében.
- (20) Számos fogyasztási cikket üzembe kell helyezni, mielőtt azt a fogyasztó érdemben használni tudja. Így az áruk szakszerűtlen üzembe helyezéséből eredő bármilyen hibát a szerződésszerűség hiányának kell tekinteni, amennyiben az üzembe helyezést az eladó végezte vagy azt az eladó ellenőrzése alatt hajtották végre, illetve amennyiben az árut a fogyasztó helyezte üzembe, a szakszerűtlen üzembe helyezés viszont a nem megfelelő üzembe helyezési utasítások miatt következett be.
- (21) A megfelelőségnek az anyaghibákra és a jogi hibákra egyaránt ki kell terjednie. Harmadik felek jogai és egyéb jogi hibák ténylegesen akadályozhatják, hogy a fogyasztó az árut a szerződésnek megfelelően használhassa, amennyiben a jogosult jogosan követeli a fogyasztótól, hogy a jogsértő magatartást szüntesse meg. Az eladónak ezért gondoskodnia kell arról, hogy az áru mentes legyen harmadik felek bármely olyan jogától, amely megakadályozhatja, hogy a fogyasztó az árut a szerződésnek megfelelően használhassa.
- (22) Míg a szerződésszerűség feltételeivel kapcsolatos szerződési szabadságot biztosítani kell, a szerződésszerűség hiányaért való felelősségvállalás megkerülésének megakadályozása és a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a megfelelőségi feltételekre és a szakszerűtlen üzembe helyezésre vonatkozó kötelező szabályoktól való bármilyen, a fogyasztó hátrányára történő eltérés csak akkor lehet jogszerű, ha erről a fogyasztót kifejezetten értesítették, és a fogyasztó ahhoz a szerződéskötéskor kifejezetten hozzájárult.
- (23) A fogyasztási cikkek hosszabb élettartamának biztosítása a fenntarthatóbb fogyasztási szokások és a körforgásos gazdaság megvalósítása szempontjából fontos. Hasonlóképpen az ~~egységes~~ belső piac működése iránti bizalom növeléséhez nélkülözhetetlen, hogy a piacfelügyelet megerősítésével és a gazdasági szereplők számára megfelelő ösztönzők biztosításával elérjük, hogy nem megfelelő áruk ne

kerüljenek az Unió piacára. E célból a termékspecifikus uniós jogszabályok jelentik a legalkalmasabb eszközt, amennyiben a termékek egyes típusaira vagy csoportjaira vonatkozóan megfelelő kritériumok alkalmazásával tartóssági követelményeket és a termékkel kapcsolatos egyéb követelményeket kívánunk bevezetni. Ennek az irányelvnek ezért ki kell egészítenie az említett ilyen ágazattermékspecifikus uniós jogszabályokban követett célkitűzéseket. Amennyiben a szerződéskötést megelőzően tett, az adásvételi szerződés részét képező nyilatkozat a termék tartósságára vonatkozó konkrét információkat tartalmaz, a fogyasztó számára biztosítani kell, hogy ezeket az információkat a megfelelőségi feltételek részének tekinthesse.

- (24) Ahhoz, hogy a jogbiztonság a fogyasztók és az eladók szempontjából egyaránt nőjön, egyértelműen meg kell határozni azt az időpontot, amikor az áru szerződésszerűségét értékelni kell. Az ezen irányelv és a 2011/83/EU irányelv közötti összhang biztosítása érdekében helyénvaló, hogy a kárveszély átszállásának időpontja legyen az az időpont, amikor az áru szerződésszerűségét értékelni kell. Amennyiben az árut üzembe kell helyezni, úgy ezt az időpontot az üzembe helyezéshez kell igazítani.
- (25) Amennyiben a tagállamok szabadon eldönthetik, hogy fenntartják-e a fogyasztók értesítési kötelezettségét, úgy a fogyasztók könnyen elveszíthetik a megalapozott követelésük érvényesítésének jogát, ha az eladót késve értesítik vagy az értesítést elmulasztják, különösen egy tagállamközi ügylet esetében, amelyre egy másik tagállam jogszabályai alkalmazandók, és a fogyasztó nincs tisztában ezzel az értesítési kötelezettségével, amit egy másik tagállam jogszabályai írnak elő. Ezért az értesítési kötelezettséget nem szabad előírni a fogyasztók számára. Ennek megfelelően meg kell akadályozni, hogy a tagállamok bevezessék vagy fenntartsák azt az előírást, hogy a fogyasztónak a hibáról egy bizonyos határidőn belül kell értesítenie az eladót.
- (26) Annak érdekében, hogy a vállalkozások Unió-szerte egységes szabályokra támaszkodhassanak, teljes körűen harmonizálni kell azt az időtartamot, amelyen belül a hibával kapcsolatos bizonyítási teher a fogyasztó javára megfordul. Az első két évben a hiba vélelmezésének érvényesítéséhez a fogyasztónak csak azt kell ~~megállapítania~~ igazolnia, hogy az áru nem felel meg a szerződésben foglaltaknak anélkül, hogy azt is bizonyítania kellene, hogy a hiba már a megfelelőség megállapítására irányadó időpontban is fennállt. A nem szerződésszerű teljesítés esetén rendelkezésre álló jogorvoslatokkal kapcsolatos jogbiztonság növelése és a ~~digitális~~ egységes belső piac útjában álló főbb akadályok megszüntetése érdekében meg kell állapítani azt a teljes körűen harmonizált sorrendet, amelyben a jogorvoslatokat érvényesíteni lehet. Mindenekelőtt első jogorvoslatként biztosítani kell a fogyasztónak a javítás és a csere közötti választás lehetőségét, ami hozzájárul a szerződéses kapcsolat és a kölcsönös bizalom fenntartásához. Emellett a fogyasztó számára a csere lehetőségének biztosítása ösztönzi a fenntartható fogyasztást, és növelheti a termékek tartósságát.
- (27) A fogyasztó azon jogosultságát, hogy választhat a javítás és a csere között, csak abban az esetben kellene korlátozni, ha az általa választott megoldás a rendelkezésre álló másik lehetőséghez képest aránytalan, lehetetlen vagy jogellenes lenne. Aránytalan lenne például az áru cseréjét kérni egy kisebb karcolás miatt olyan esetben, ha a csere jelentős költséggel járna, a karcolást viszont könnyen ki lehetne javítani.
- (28) Amennyiben az eladó a hibát javítás vagy csere útján, a fogyasztót érő jelentős kényelmetlenség nélkül, észszerű határidőn belül nem orvosolta, úgy a fogyasztó számára biztosítani kell az árengedményhez vagy a szerződés felmondásához való jogot. Bármilyen javítást vagy cserét észszerű határidőn belül kell elvégezni. A javítás

vagy a csere elvégzésére vonatkozó észszerű határidőt objektíven kell felmérni, figyelembe véve az áru és a hiba jellegét. Amennyiben az eladó észszerű határidőn belül a hibát nem tudta sikeresen orvosolni, úgy a fogyasztó nem kötelezhető arra, hogy az eladó ugyanezen hiba orvoslására irányuló további próbálkozásait elfogadja.

- (29) Figyelembe véve, hogy a fogyasztó azon jogosultsága, hogy a szerződésszerűség hiánya esetén a szerződést felmondhatja, fontos jogorvoslat abban az esetben, ha a javítás vagy a csere nem megoldható vagy az nem vezetett eredményre, a fogyasztónak kisebb hibák esetén is biztosítani kell a szerződés felmondásának jogát. Ez erős ösztönzést jelenthet arra, hogy minden hibát még a kezdeti szakaszban orvosoljanak. Ahhoz, hogy a fogyasztó a szerződés felmondásához való jogát eredményesen érvényesíthesse, olyan esetekben, amikor a fogyasztó több terméket rendelt és ezek egy része a fő termék tartozéka, amelyekhez a fogyasztó a fő termék nélkül nem jutott volna hozzá, és a hiba a fő terméket érinti, a fogyasztónak a tartozékok tekintetében is biztosítani kell a szerződés felmondásához való jogot még akkor is, ha a tartozékok a szerződésnek megfelelnek.
- (30) Amennyiben a fogyasztó a szerződésszerűség hiánya miatt mondja fel a szerződést, ezennek az irányelvnek kizárólag a felmondáshoz való jog legfontosabb hatásait és gyakorlásának főbb módzatait kell előírnia—elő, különösen a felek azon kötelezettségét, hogy vissza kell adniuk, amit kaptak. Az eladónak tehát kötelesnek kell lennie a fogyasztótól kapott vételárat visszatéríteni, a fogyasztónak pedig kötelesnek kell lennie az árut visszaadni.
- (31) A fogyasztónak a szerződés felmondásához való joga eredményes gyakorlásának biztosítása, ugyanakkor a fogyasztó jogalap nélküli gazdagodásának elkerülése érdekében a fogyasztó azon kötelezettségét, hogy meg kell térítenie az áru értékcsökkenését, azokra az esetekre kell korlátozni, amikor ez az értékcsökkenés meghaladja a szokásos használat során bekövetkező értékcsökkenést. A fogyasztót semmilyen esetben sem lehet arra kötelezni, hogy az áru megállapodás szerinti áránál többet fizessen. Olyan esetben, ha az árut annak megsemmisülése vagy károsodása miatt nem lehet visszaküldeni, a fogyasztónak meg kell térítenie a megsemmisült áru pénzben kifejezett értékét. A fogyasztó azonban nem kötelezhető az áru pénzben kifejezett értékének megfizetésére, amennyiben a megsemmisülés vagy a károsodás az áru hibája miatt következett be.
- (32) Az eladók számára a jogbiztonság növelése és a tagállamközi vásárlások iránti általános fogyasztói bizalom erősítése érdekében össze kell hangolni azt az időtartamot, amelyen belül az eladó felelőssé tehető bármely olyan hibáért, amely már akkor fennállt, amikor a fogyasztó fizikailag birtokba vette az árut. Figyelembe véve, hogy a tagállamok túlnyomó többsége az 1999/44/EK irányelv végrehajtásakor két éves időtartamot határozott meg, és a gyakorlatban ezt az időtartamot a piaci szereplők észszerűnek tekintették, ezt az időtartamot fenn kell tartani.
- (33) A fogyasztói tájékoztatás növelésének biztosítása és a fogyasztók hibás árukkal kapcsolatos jogaira vonatkozó uniós szabályok könnyebb végrehajtása érdekében ennek az irányelvnek össze kell hangolnia azt az időtartamot, amelyen belül a hibával kapcsolatos bizonyítási teher a fogyasztó javára megfordul, azzal az időtartammal, amelyen belül az eladó bármely hibáért felelőssé tehető.
- (34) Az átláthatóság biztosítása érdekében a kereskedelmi jótállásra vonatkozóan elő kell írni bizonyos átláthatósági követelményeket. Emellett a jogbiztonság növelése és a fogyasztók félrevezetésének elkerülése érdekében ennekz az irányelvnek elő kell írnia, hogy amennyiben a reklámokban vagy a szerződést megelőző tájékoztatásban

szereplő kereskedelmi jótállási feltételek a fogyasztókra nézve kedvezőbbek, mint a jótállási nyilatkozatban szereplő feltételek, úgy a kedvezőbb feltételek érvényesek. Végezetül ennek az irányelvnek rendelkeznie kell a jótállási nyilatkozat tartalmáról, és arról, hogy milyen módon kell azt a fogyasztók rendelkezésére bocsátani. A tagállamok szabadon megállapíthatnak szabályokat a kereskedelmi jótállás ezen irányelv által nem szabályozott egyéb vonatkozásai tekintetében, amennyiben e szabályok nem fosztják meg a fogyasztókat a kereskedelmi jótállásról szóló ezen irányelv teljeskörűen harmonizált rendelkezéseivel számukra biztosított védelemtől.

- (35) Figyelembe véve, hogy az eladó az áru bármely olyan hibájáért felelős a fogyasztó felé, amely az eladó vagy egy harmadik fél cselekménye vagy mulasztása miatt következett be, úgy indokolt, hogy az eladó is jogorvoslással élhessen az ügyleti lánc korábbi szakaszában szereplő felelős személlyel szemben. Ez az irányelv azonban nem érintheti az eladó és az ügyleti láncban szereplő egyéb felek közötti szerződéskötés szabadságát. Az említett jog gyakorlásának részleteit, különösen azt, hogy az ilyen jogorvoslatot kivel szemben és hogyan lehet gyakorolni, a tagállamoknak kell előírniuk.
- (36) Azon személyeknek vagy szervezeteknek, amelyek a nemzeti jog értelmében úgy tekinthetők, hogy jogos érdekük fűződik a fogyasztók szerződéses jogainak védelméhez, biztosítani kell, hogy eljárást kezdeményezhessenek olyan bíróság, vagy közigazgatási hatóság előtt, amely hatáskörrel rendelkezik a panaszok elbírálására vagy megfelelő bírósági eljárások kezdeményezésére.
- (37) Az ebben az irányelvben foglaltak nem sérthetik a nemzetközi magánjogi szabályok, különösen az 593/2008/EK rendelet és az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁰ alkalmazását.
- (38) ~~Az 1999/44/EK irányelvet módosítani kell annak érdekében, hogy az irányelv hatálya a távollevők között kötött szerződésekre ne terjedjen ki hatályon kívül kell helyezni. A hatályon kívül helyezés dátumát össze kell hangolni ezen irányelv átültetési határidejével. Annak biztosítása érdekében, hogy az átültetési határidőt követően megkötött szerződésekre egységesen alkalmazzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tagállamok ennek az irányelvnek megfeleljenek, ez az irányelv nem alkalmazandó az átültetési határidejét megelőzően megkötött szerződésekre.~~
- (39) Az ezen irányelv végrehajtása terén folytatott, határokon átnyúló együttműködés elősegítése érdekében módosítani kell a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁵¹, hogy a melléklete kiegészüljön egy erre az irányelvre utaló hivatkozással.
- (40) A fogyasztók ezen irányelvben megállapított kollektív érdekei védelmének biztosítása érdekében módosítani kell a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁵², hogy a melléklete kiegészüljön egy erre az irányelvre utaló hivatkozással.
- (41) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁵³ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben

50 Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (átdolgozás) (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

51 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről (HL L 165., 2013.6.18.; HL 364., 2004.12.9., 1. o.).

52 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve (2009. április 23.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

53 HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi aktus megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.

- (42) ~~Mivel e~~Ennek az irányelvnek a célkitűzéseit – nevezetesen azt, hogy az áruk Unión belüli, határon átnyúló internetes és egyéb táv értékesítését gátló szerződési jogi akadályok következetes megszüntetésével hozzájáruljon a belső piac működéséhez – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel az egyes tagállamok külön-külön nincsenek abban a helyzetben, hogy – biztosítva jogszabályaik koherenciáját a többi tagállam jogszabályaival – leküzdjék a meglévő jogi széttagoltságot. Ezen irányelv célkitűzései és ez inkább az Unió szintjén valósíthatók meg azáltal, hogy a teljes harmonizáció révén megszüntetik a szerződési joggal kapcsolatos akadályokat. Így, ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (43) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája, konkrétan annak 16., 38. és 47. cikke által elismert elveket.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv az eladó és a fogyasztó által ~~távollevők között kötött~~ szerződésekre vonatkozó bizonyos követelményeket, különösen az áruk megfelelőségére, a nem szerződésszerű teljesítés esetén érvényesíthető jogorvoslatokra és ~~ae~~ jogorvoslatok érvényesítésének módozataira alkalmazandó szabályokat állapít meg.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a ~~távollevők között kötött~~, szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekre. Áru értékesítésére és szolgáltatásnyújtásra egyaránt irányuló adásvételi szerződések esetében azonban ez az irányelv az áru értékesítéséről szóló részre alkalmazandó.
- (3) Ez az irányelv nem alkalmazandó olyan, digitális tartalmat magában foglaló ~~tartós fizikai~~ adathordozóra, amely esetében a ~~tartós fizikai~~ adathordozó kizárólag arra szolgál, hogy a digitális tartalmat a fogyasztónak eljuttassák.
- (4) A tagállamok kizárhatják ezen irányelv hatálya alól a fogyasztók személyes részvételét lehetővé tevő nyilvános árverésen értékesített használt áru értékesítésére vonatkozó szerződéseket.
- (45) Az erre vonatkozó rendelkezések hiányában ez az irányelv nem érinti az általános nemzeti szerződési jogokat, úgymint a szerződések létrehozására, érvényességére vagy joghatására, ideértve a szerződések felmondásának következményeire vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- (a) „adásvételi szerződés”: bármely olyan szerződés, amely alapján az eladó a fogyasztó részére az áru – többek között a szerződéskötést követően előállítandó vagy gyártandó áru – tulajdonjogát átruházza a fogyasztóra vagy erre kötelezettséget vállal, a fogyasztó pedig megfizeti az áru árát vagy vállalja annak megfizetését;
- (b) „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár el;
- (c) „eladó”: bármely természetes vagy – akár magán-, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely az eladó nevében vagy javára jár el;
- (d) „gyártó”: az áruk gyártója, az árut az Unió területére behozó importőr, valamint aki az árun elhelyezett nevével, védjegyével vagy egyéb megkülönböztető jelzés alkalmazásával önmagát gyártóként tünteti fel;
- (e) „áru”: bármilyen birtokba vehető ingó dolog, kivéve a következőket:
 - a) a végrehajtás vagy más bírósági intézkedés alapján értékesített áruk;
 - b) a víz, gáz és villamos energia, kivéve, ha ezeket korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben ajánlják fel értékesítésre;
- ~~(f) „távollevők között kötött szerződés”: szervezett távértékesítési rendszer keretében, a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül, a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag egy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával, többek között az interneten keresztül kötött szerződés;~~
- ~~(g) „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy az eladó számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését;~~
- (f) „kereskedelmi jótállás”: az eladó vagy valamely gyártó (a továbbiakban: „a jótállásra kötelezett”) arra irányuló kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben a megfelelőség hiánya esetében fennálló kötelezettségén túl, hogy a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a szerződés szerinti teljesítéshez nem kapcsolódó egyéb követelményeknek nem megfelelő áru vagy digitális tartalom vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli, kijavítja, vagy helyette más árut vagy digitális tartalmat szolgáltat;
- (g) „szerződés”: olyan megállapodás, amelynek célja kötelezettségek létrehozása vagy más joghatások kiváltása;
- (h) „javítás”: a szerződésnek nem megfelelő áru szerződésnek megfelelővé tétele;
- (i) „térítésmentesen”: az áru szerződésnek megfelelővé tétele érdekében szükségszerűen felmerült, szükséges költségek, különösen a postaköltség, munkaerőköltség és az anyagköltség megfizetése nélkül.

3. cikk

A harmonizáció szintje

A tagállamok nem tartanak fenn és nem vezetnek be az ezen irányelv rendelkezéseitől eltérő rendelkezéseket, azaz eltérő szintű fogyasztóvédelmet biztosító, szigorúbb vagy kevésbé szigorú rendelkezéseket.

4. cikk

Szerződésszerűség

- (1) A szerződésszerűség érdekében az eladó gondoskodik arról, hogy az áru adott esetben:
 - a) mennyiség, minőség és leírás szerint megfelel a szerződésben előírtaknak, ideértve, hogy amennyiben az eladó mintát vagy modellt mutat be a fogyasztónak, úgy az áru olyan minőségű legyen, mint amilyen minőségű a mintaként vagy modellként bemutatott áru és megfeleljen a minta vagy modell leírásának;
 - b) alkalmas a fogyasztó által meghatározott bármely adott célra, amelyet a fogyasztó a szerződés megkötésekor a szolgáltató tudomására hozott, és amelyet a szolgáltató elfogadott; és
 - c) rendelkezik azokkal a minőségi és teljesítménybeli adottságokkal, amelyeket a szerződéskötést megelőzően tett, a szerződés szerves részét képező nyilatkozat tartalmaz.
- (2) A szerződésszerűség érdekében az áruknak az 5., 6. és 7. cikkben foglalt követelményeknek is megfelelnek kell felelniük.
- (3) Bármely olyan kikötés, amely kizárja az 5. és 6. cikkben foglalt követelmények alkalmazását kizárja, azoktól eltér vagy azok joghatását módosítja a fogyasztó hátrányára, csak akkor lehet érvényes, ha a szerződés megkötésekor a fogyasztó tudott az áru konkrét állapotáról, és a szerződéskötéskor kifejezetten elfogadta ezt a konkrét állapotot.

5. cikk

Az áru megfelelőségére vonatkozó követelmények

Az árunak adott esetben:

- a) meg kell felelnie mindazon céloknak, amelyekre az azonos termékleírású árukat szokásosan használják;
- b) olyan tartozékokkal, többek között csomagolással, üzembe helyezési utasításokkal vagy egyéb utasításokkal együtt kell érkeznie, amelyek átadására a fogyasztó számíthat; és
- c) az azonos fajtájú áruk tekintetében szokásos minőséggel és teljesítménnyel kell rendelkeznie, amelyet a fogyasztó észszerűen elvárhat, figyelembe véve az áru jellegét és az eladó vagy az ügyleti lánc korábbi szakaszában szereplő más személy, többek között a gyártó által tett bármely nyilvános kijelentést, kivéve, ha az eladó igazolja, hogy:
 - i. a szóban forgó kijelentésről nem tudott, és arról észszerűen eljárva nem tudhatott;
 - ii. a szerződéskötés időpontjáig a kijelentést helyesbítették; vagy

- iii. az áru megvételére vonatkozó elhatározást a kijelentés nem befolyásolhatta.

6. cikk

Szakszerűtlen üzembehelyezés

Amennyiben az árut szakszerűtlenül helyezik üzembe, akkor a szakszerűtlen üzembehelyezésből eredő bármely hiba az áru hibájának minősül, ha:

- a) az árut az eladó helyezte üzembe vagy az ő felelőssége alatt helyezték üzembe; vagy
- b) a fogyasztó által üzembe helyezendő árut a fogyasztó helyezte üzembe, és a szakszerűtlen üzembe helyezés az üzembe helyezési utasítások hiányosságára vezethető vissza.

7. cikk

Harmadik személyek jogai

A 8. cikkben előírtak szerint a szerződés szerűség megállapítására irányadó időpontban az árunak mentesnek kell lennie harmadik személyek bármilyen jogaitól vagy követeléseitől, ideértve a szellemi tulajdonon alapuló jogokat, annak érdekében, hogy az árut a szerződésben foglaltaknak megfelelően lehessen használni.

8. cikk

A szerződés szerűség megállapítására irányadó időpont

- (1) Az eladó felelős minden olyan hibáért, amely akkor áll fenn, amikor:
 - a) a fogyasztó vagy a fogyasztó által megjelölt, a fuvarozón kívüli harmadik személy fizikailag birtokba vette az árut; vagy
 - b) az árut a fogyasztó által választott fuvarozónak átadják, amennyiben a szóban forgó fuvarozót nem az eladó javasolta, illetve ha az eladó nem javasolt szállítóeszközt.
- (2) Amennyiben az árut az eladó helyezi üzembe vagy az eladó felelőssége alatt helyezik üzembe, az üzembe helyezés befejezésének időpontját kell azon időpontnak tekinteni, amikor a fogyasztó fizikailag birtokba vette az árut. Amennyiben az árut a fogyasztónak kell üzembe helyeznie, azt az időpontot, amikor a fogyasztónak észszerű ideje volt az üzembe helyezésre, de minden esetben legkésőbb az (1) bekezdésben megjelölt időpontot követő 30. napot kell azon időpontnak tekinteni, amikor a fogyasztó fizikailag birtokba vette az árut.
- (3) Minden olyan hibáról, amely az (1) és (2) bekezdésben megjelölt időponttól számított két éven belül válik ismertté, vélelmezhető, hogy fennállt az (1) és (2) bekezdésben megjelölt időpontban, kivéve ha ez összeegyeztethetetlen az áru természetével vagy a hiba jellegével.

9. cikk

Hibás teljesítés esetén a fogyasztó rendelkezésére álló jogorvoslatok

- (1) Hibás teljesítés esetén a fogyasztó a 11. cikkel összhangban javítás vagy csere formájában, térítésmentesen jogosult az áru szerződésszerűvé tételére.
- (2) A javítást vagy a cserét észszerű határidőn belül, a fogyasztót érő jelentős kényelmetlenség nélkül kell elvégezni, figyelembe véve az áru jellegét és azt a célt amiért a fogyasztónak szüksége volt rá.
- (3) A fogyasztó a 12. cikkben foglaltak szerint jogosult a vételár arányos csökkentésére vagy a szerződésnek a 13. cikkben foglaltak szerinti felmondására, ha:
 - a) a javítás vagy a csere lehetetlen vagy jogellenes;
 - b) az eladó a javítást vagy a cserét észszerű határidőn belül nem végezte el;
 - c) a javítás vagy a csere jelentős kényelmetlenséget okozna a fogyasztónak; vagy
 - d) az eladó azt nyilatkozta vagy a körülményekből egyértelműen az derül ki, hogy az eladó a hibát észszerű határidőn belül nem tudja orvosolni.
- (4) A fogyasztó jogosult a vételárból még fennálló összeg kifizetését visszatartani, amíg az eladó a hibát nem orvosolja.
- (5) A fogyasztó nem jogosult jogorvoslatra, amennyiben hozzájárult a hibához vagy annak hatásához.

10. cikk

Az áru cseréje

- (1) Amennyiben az eladó a hibát csere útján orvosolja, az eladó köteles a kicserélt árut a saját költségén visszavenni, kivéve, ha a felek ettől eltérően állapodtak meg azt követően, hogy a fogyasztó tájékoztatta az eladót a hibáról.
- (2) Amennyiben a fogyasztó az árut annak jellegének és céljának megfelelően üzembe helyezte a hiba megnyilvánulása előtt, úgy az eladó a kicserélt áru visszavételén túlmenően köteles a hibás árut eltávolítani, és a csereként szállított árut üzembe helyezni, vagy ezek költségét viselni.
- (3) A fogyasztó nem köteles fizetni a kicserélt árunak a cserét megelőző időszakban történő bármilyen használatáért.

11. cikk

A fogyasztó választása a javítás és a csere között

A fogyasztó választhat a javítás és a csere között, kivéve ha az általa választott megoldás lehetetlen, jogellenes vagy a másik lehetőséggel összehasonlítva aránytalan költséget róna az eladóra, figyelembe véve valamennyi körülményt, többek között:

- a) azt az értéket, amelyet az áru akkor képviselne, ha a szerződésben foglaltaknak megfelelné;
- b) a hiba jelentőségét;
- c) azt, hogy az alternatív jogorvoslat a fogyasztónak okozott jelentős kényelmetlenség nélkül végrehajtható-e.

12. cikk

Árrendmény

Az árengedménynek arányosnak kell lennie azzal az értékkülönbözettel, amely a fogyasztó által kapott, illetve azon áru értéke között áll fenn, amelyet a fogyasztónak szerződészerű teljesítés esetén kapnia kellett volna.

13. cikk

A fogyasztónak a szerződés felmondásához való joga

- (1) A fogyasztó a szerződés felmondásához való jogát az eladó bármilyen módon történő értesítésével gyakorolja.
- (2) Amennyiben a szerződészerűség hiánya csupán a szerződés alapján szállított áruk egy részét érinti, és a szerződés felmondásának a 9. cikk értelmében van jogalapja, a fogyasztó a szerződést csak az annak nem megfelelő áruk és az azok tartozékaként kapott bármely egyéb áru vonatkozásában mondhatja fel.
- (3) Amennyiben a fogyasztó a szerződést teljes egészében vagy – a (2) bekezdésnek megfelelően – a szerződés alapján szállított áruk egy része vonatkozásában felmondja, úgy:
 - a) az eladó indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az értesítés kézhezvételétől számított 14 napon belül visszatéríti a fogyasztónak a vételárát, és viseli a visszatérítés költségeit;
 - b) a fogyasztó az árukat az eladónak indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a szerződés felmondásáról szóló értesítés elküldésétől számított 14 napon belül az eladó költségén visszaküldi;
 - c) amennyiben az árukat azok megsemmisülése vagy károsodása miatt nem lehet visszaküldeni, úgy a fogyasztó megfizeti azt az összeget az eladónak, amennyi a hibás áruk pénzben kifejezett értéke lett volna a visszaküldés időpontjában, ha a fogyasztó az árukat az említett időpontig megsemmisülés vagy károsodás nélkül meg tudta volna őrizni, kivéve ha a megsemmisülés vagy a károsodás az áruk hibája miatt következett be; valamint
 - d) a fogyasztó csak olyan mértékben fizeti meg az áruk értékcsökkenését, amilyenben az meghaladja a szokásos használat során bekövetkező értékcsökkenést. Az értékcsökkenésért fizetendő összeg nem haladhatja meg az áruk vételárát.

14. cikk

Határidők

A fogyasztó az áru hibája esetén jogorvoslatra jogosult, amennyiben a hiba a szerződészerűség megállapítására irányadó időponttól számított két éven belül jelentkezik. Amennyiben a nemzeti jog a 9. cikk szerinti jogok érvényesítésére elévülési határidőt ír elő, az nem lehet rövidebb, mint a szerződészerűség megállapítására irányadó időponttól számított két év.

15. cikk

Kereskedelmi jótállás

- (1) Bármilyen kereskedelmi jótállás a jótállásra kötelezetre nézve kötelező érvényű a következőkben foglalt feltételek szerint:
- a) az eladó által a szerződéskötést megelőzően adott tájékoztatás, többek között a szerződéskötést megelőzően tett, a szerződés szerves részét képező nyilatkozat;
 - b) a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklám; valamint
 - c) a jótállási nyilatkozat.

Amennyiben a jótállási nyilatkozatban foglalt feltételek az eladó által a szerződéskötést megelőzően adott tájékoztatásban vagy a reklámban foglaltaknál a fogyasztóra nézve hátrányosabbak, úgy a kereskedelmi jótállást a szerződéskötést megelőző tájékoztatásban vagy a reklámban rá vonatkozóan feltüntetett feltételek szerint kell biztosítani.

- (2) A világos és közérthető nyelven megfogalmazott jótállási nyilatkozatot tartós adathordozón kell rendelkezésre bocsátani. A jótállási nyilatkozatnak az alábbiakat kell tartalmaznia:
- a) a fogyasztót az ezen irányelvben foglaltak szerint megillető jogok egyértelmű feltüntetése és annak egyértelmű megállapítása, hogy ezeket a jogokat a jótállás nem befolyásolja; és
 - b) a fogyasztó jogain túlmenően biztosított kereskedelmi jótállás feltételei, a tartósságra, az átruházhatóságra, a területi hatályra és az olyan költségekre vonatkozó információk, amelyeket a fogyasztónak esetleg viselnie kell, ha a jótállást igénybe kívánja venni, a kereskedelmi jótállásra kötelezett neve és címe, illetve annak a személynek a neve és címe, akivel szemben a fogyasztó az igényét érvényesítheti, amennyiben az nem egyezik meg a jótállásra kötelezettel, valamint az igény érvényesítésére szolgáló eljárás megnevezése.

(3) E cikk alkalmazásában, „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a felek számára a személyesen nekik címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését.

(34) Amennyiben a (2) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesülnek, az a kereskedelmi jótállásra kötelezett szempontjából nem befolyásolja a jótállás kötelező jellegét.

(45) A tagállamok a kereskedelmi jótállásra e cikkben nem szabályozott egyéb kérdéseire vonatkozóan további szabályokat állapíthatnak meg, amennyiben azok nem esőkkentik a védelem ezen cikkben előírt szintjét.

16. cikk

A jogorvoslathoz való jog

Amennyiben az eladónak az áru bármely olyan hibájáért felelnie kell a fogyasztó felé, amely az ügyleti lánc korábbi szakaszában szereplő más személy cselekménye vagy mulasztása miatt következett be, úgy az eladó is jogorvoslattal élhet az ügyleti láncon belül felelős személlyel vagy személyekkel szemben. A felelős személyt, akivel szemben az eladó jogorvoslattal élhet, valamint a jogorvoslat gyakorlása szempontjából releváns intézkedéseket és feltételeket a nemzeti jog határozza meg.

17. cikk

Végrehajtás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvnek való megfeleléshez megfelelő és eredményes eszközök állnak rendelkezésre.
- (2) Az (1) bekezdésben említett eszközök olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik, hogy a következő, a nemzeti jogszabályok által meghatározott egy vagy több szerv a nemzeti jog szerint eljárást kezdeményezhessen bíróság vagy hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság előtt az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának biztosítása érdekében:
 - a) közjogi szervek vagy azok képviselői;
 - b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a fogyasztók védelméhez;
 - c) jogos érdekből eljáró szakmai szervezetek.

18. cikk

Kötelező jelleg

A fogyasztóra nézve nem kötelező bármely olyan szerződéses kikötés, amely a fogyasztó hátrányára kizárja az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések alkalmazását, azoktól eltér vagy azok joghatását módosítja azelőtt, hogy a fogyasztó értesítené az eladót az áru hibájáról, kivéve, ha a szerződő felek a 4. cikk (3) bekezdése szerint kizárják az 5. és 6. cikkben foglalt követelmények alkalmazását, azoktól eltérnek vagy azok joghatását módosítják.

19. cikk

Az 1999/44/EK irányelv, a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosítása

(1) Az 1999/44/EK irányelv 1. cikke az alábbiak szerint módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. Ezen irányelv célja a fogyasztási cikkek adásvételére irányuló ~~nem távollevők között kötött szerződések~~ és a kapcsolódó jótállások egyes vonatkozásait szabályozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítése a fogyasztóvédelem egységes minimális szintjének biztosítása érdekében a belső piac keretében.”

b) a (2) bekezdés az alábbiak szerint módosul:

i. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

f) „kijavítás”: a szerződésnek nem megfelelő fogyasztási cikkek a szerződésnek megfelelővé tétele;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„,távollevők között kötött adásvételi szerződés”: bármely olyan adásvételi szerződés, amelyet szervezett távértékesítési rendszer keretében, az eladó és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül, a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag egy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával, így többek között az interneten keresztül kötnek meg;

(21) A 2006/2004/EK rendelet mellékleteinek a következő 11. pontja helyébe a következő szöveg léptet egészül ki:

„(22) Az áruk internetes és egyéb távértékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint

az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 201X. XXX XX-i (EU) xx/xx európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL ...)”

(32) A 2009/22/EK irányelv I. mellékletének 7.a következő pontja helyébe a következő szöveg léptetendő:

„(167) Az áruk ~~internetes és egyéb távértékesítésére~~ irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 201X. XXX XX-i (EU) xx/xx európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL ...)”

20. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Ez az irányelv nem alkalmazandó a [két évvel ezen irányelv hatálybalépése utáni dátum] előtt megkötött szerződésekre.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, [két évvel a hatálybalépés utáni dátum]-tól/től alkalmazzák az említett dátumot követően megkötött valamennyi szerződésre.

21. cikk

Az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezése

A fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállás egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [két évvel a hatálybalépés utáni dátum]-tól/től hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a 1. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban értelmezendők.

202. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [két évvel a hatálybalépés utáni dátum]-ig megfeleljenek.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

213. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. A 19. cikk azonban [két évvel ezen irányelv hatálybalépése utáni dátum]-tól/től alkalmazandó.

224. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*